

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2 Estranger, 2'50

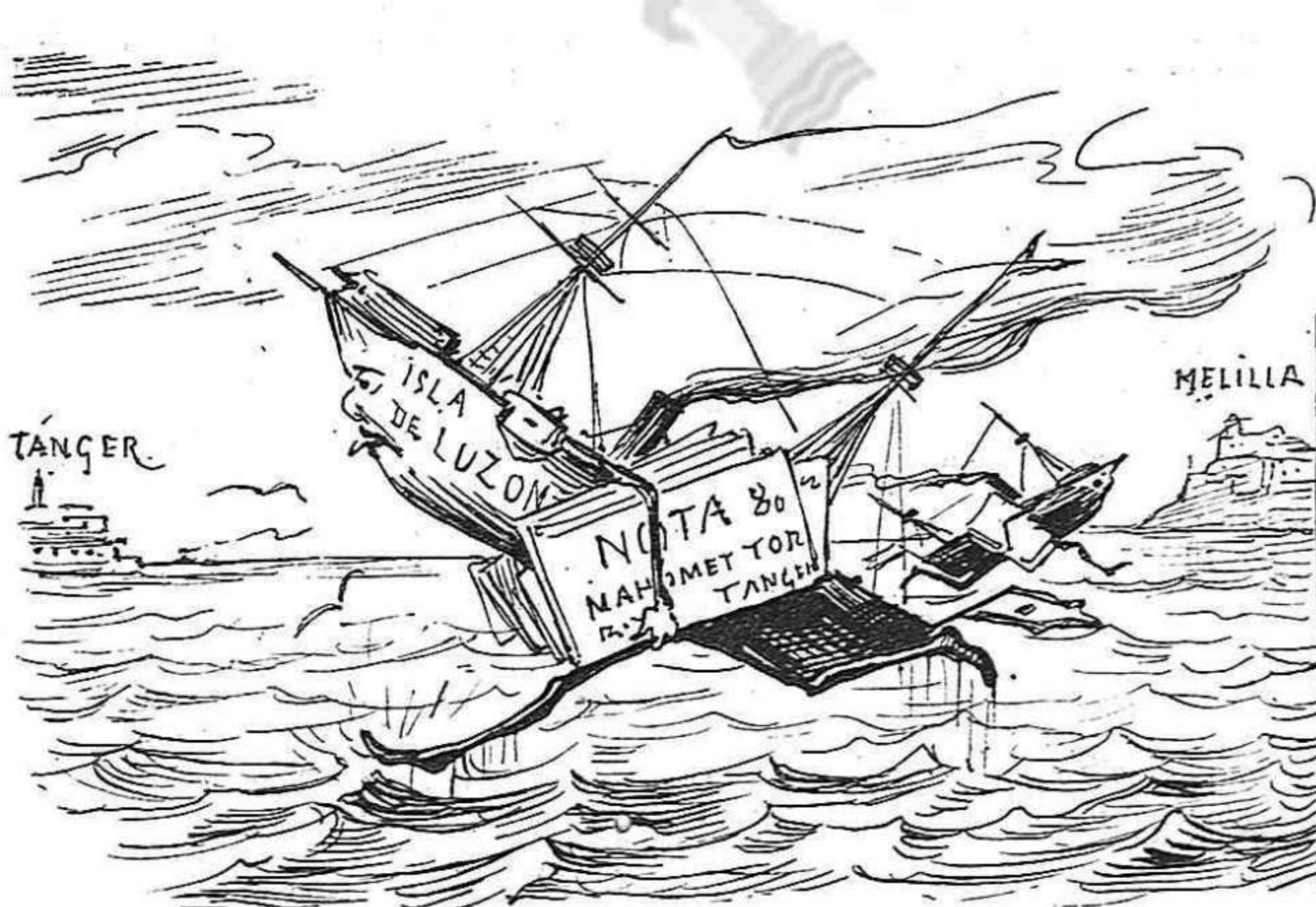
RIFFENYOS Y RIFADAS

Com que al moro Amadí, per haverli tallat las orelles, van regalarli mil pessetonas;

se diu que un gran número de moros de Frajana s' han presentat á Don Arseni dihentli:—General: si li fan pesa, á cent duros cada una comensi á tallar.

Los barcos de nostra esquadra al final de tants empenyos, al últim s' han convertit en los carters dels riffenyos.

Tants preparatius guerreros tants esforços, tants diners, y al últim per ser la cosa juguina dels estrangers.

COSAS Y CASSOS

o de Melilla va prenent color. L'altre dia 'l germà del sultán, Muley Araaf ó Jarafa ó lo que siga, va fer un punt d'home regalant un caball blanc al héroe de Sagunto.

Pochs dias després comunicava al héroe que 'ls ulls li feyan mal, demanantli per favor que li enviés unas ulleras verdas.

Y últimament, considerant innecessaris los seus serveys, va embarcarse de regrés á España la secció de la Creu Roja, que havia anat al teatro de la guerra, creguda de que hi hauria ferits que assistir, á conseqüencia de la campanya.

¿Volen encare més color? Donchs agreguin als citats el dels espanyols que 'ns hem quedat blaus al veure lo que passa.

La veritat es que ja no sabem ahont som ni quin nom ens dihem. Tota la premsa estrangera s'ocupa de nosaltres en una forma que no es pera ser repetida. Allá á Melilla hem enterrat la fama que 'ns quedava encare de que, per pobres que siguessem, no havíam nascut pera sufrir los ultratjes de ningú. Ara sufrim los ultratjes y las riatllas insultants: ho sufrim tot, mansos y resignats, com si l'horxata de xufias que corra per las venas del almibarato Moret, se 'ns hagués inoculat á tots los fills de la desventurada Espanya.

A tals governants, tal poble; á tal poble, tals governants.

L' héroe de Sagunto que va anarse'n á Melilla, ab la rapidés de una exhalació, un cop trepitjá la terra africana, quedá esbravat. Avuy se troba possehit de una doble naturalesa, y lo que té de negociador li perjudica en lo que puga tenir de guerrero.

—Com á guerrero—diu—m menjaria 'l Gurugú de una xuclada; pero com á negociador me trobo lligat de peus y mans, y subjecte á las ordres del govern.

Veritat es que 's reserva acudir al Senat pera donar las degudas explicacions sobre la famosa campanya de Melilla.

Pero ¿qué dirá l' héroe que no ho sapiguém? Decididament: la coixera de 'n Sagasta es encomanadissa. Qui va ab un coix, no al cap del any, sino al vespre del mateix dia, ja es tan coix com ell.

Quan los riffenyos van invadir la platxa espanyola, enllepolits pels taulons que 'l mar escupia, y creyentse en lo dret perfecte de apoderarse'n, se cregué que aquest atach desvergonyat tindria conseqüencias.

Lo menos que podía exigirse era 'l cástich exemplar de aquells salvatjes, que s'atrevia á consumir un acte de piratería á las barbas de un exercé de 25 mil homes. Aquest atropello es l'indici de lo que farán las kábilas riffenyas lo dia que la guarnició de la plassa se trobi de nou en las mateixas condicions en que 's trobava avants del 2 de Octubre. Era necessari fer un escarment.

Y l'escarment no s'ha fet ni molt menos. Los moros han tornat los taulons robats; pero s'han guardat molt bé d'entregar als autors del llatrocini. ¡Castigar á un riffenyo!... ¿Que 's diria de nosaltres?

Més val pendre tots los insults ab santa resignació, y lo que perdém de prestigi aquí á la terra, ho trobarém al cel en un augment d'eterna benaventuransa. Ja ho diuhen las Obras de Misericordia: *Benaventurats los mansos.*

Además es necessari considerar que si 'ns mostressem massa exigents ab los piratas, podríam encare sortirhi tornadors. La brigada Ortega estava manibrant l'altre dia pels alrederors de Sidi-Aguariaix, y alguns soldats impensadament s'introduhiren en lo terreno que ha de ser zona neutral, dat cas que 'ns la reconegan, y que avuy encare 'ls riffenyos considere com á cosa propia.

Donchs bé: quan nosaltres reclamavam l'entrega dels piratas dels taulons, los morets van reclamar l'entrega dels soldats de la brigada Ortega, que havian entrat al seu territori... Y naturalment, varem fer la pau, sellada ab la carinyosa frase del héroe:

—Esos moros son unos chiquillos mal educados.

No extranyém, en vista de lo que passa, que 'ls moros del Riff se vejín ja las orellas: fins l'Amadí á qui vá tallarlas 'hi 'l presidari Farreny també se las vén. ¡No se las ha de veure si las porta á la butxaca!

Si no las orellas materialment mil pessetonas ab que 'l general en jefe vá obsequiarlo, al partir de nou cap á la seva terra, perfectament curat, content y alegre per haver causat lo fusellament de un *perro cristiano*...

¡Mil pessetas per un parell d'orellas!... Un soldat

espanyol se redimeix del servey per trescents duros: no val més. En cambi las solas orellas de un moro 'l general Martinez Campos las fassa en mil pessetas. Vajan estudiant, ab aquest cas á la vista, 'l valor nostre y 'l valor dels riffenyos. No sería mal qu' en Moret, ministre de Foment, beneficiés á alguns dels seus amichs qu' encare no tindran empleo, establint en totas las Universitats del regne una cátedra de *Anatomía mercantil comparada*.

Mientras la cátedra s'estableix comparém nosaltres.

Un soldat del disciplinari, nomenat Vicens Ortega, batentse com un brau, en las jornadas de Octubre, vá rebre varias feridas, entre ellas una á la cama que l'ha deixat inútil pel treball, y casi per caminar.

Trasladat á Bilbao per dirigirse desde allí á un poble de la provincia de Burgos, del qual es fill, lo pobre inválit de la guerra demana caritat pels carrers de aquella vila, y á las nits, no sabent ahont darla, per no morir de fret sobre un pedris de un passeig, s'ha vist obligat á aceptar l'oferiment del escarceller de la Casa-Galera, que li deixa per dormir un reconet en aquell establiment penitenciari.

Dias enrera sollicitá de las autoritats que li concedissen un bagatge per dirigirse al seu poble, ja que á peu li es imposible anarhi; y no se li pogué proporcionar per no haverhi consignació.

Aixís passa aquesta trista vida 'l pobre inválit, que ha donat á la patria tot lo que tenia, la salut y la sanch.

Y mientras tant lo moro Amadí, contant los doscents duros que ha rebut y recreantse ab lo recort del ajusticiat *Farreny*, exclamará:

—Vale más ser morito que cristiano. ¡Lástima no nacerme otras dos orejas!

P. K.

ASTELAR va declarar en un article de *La España Moderna*, que 's retirava decididament de la política y que no tornaria á posar los peus en lo Congrés.

Pochs dias després de aquesta declaració solemne, feya una visita de carácter polítich á 'n Sagasta, suplicantli junt ab en Gamazo que continuhi en lo poder; y no content ab aqueixa visita, 'l dia de Nadal li enviava una esquila felicitantlo per la seva millora, y declarant entendre que ab la salut de D. Práxedes va unit indefectiblement lo porvenir de la patria.

Aixó per lo vist no es fer política.

No será, si volen, aquella política enlayrada que tenia per norma 'ls grans ideals de la democracia y de la República; pero, en cambi, es una política al us, una política menuda, bissantina, estreta, rastrera, repugnant.

¡Y cómo ha cambiat aquest home!

De jefe de un partit republicá ab vida propia que vislumbrava un porvenir brillant, s'ha convertit en alabardero vergonyant del home del tupé.

¡Compadeixemlo!

Un'altra broma dels moros; pero ¡cuidado! que aquests no son els riffenyos, sino 'ls de Mogador.

Los indicats moros s'han apoderat de un barco espanyol procedent de Canarias, fent presoners á sis individuos que 'l tripulavan.

¡Qué s'hi ha de fer!... ¡Paciencia y vingan notas!

Trobo natural que l'industria tapera, mirant pels seus interessos, reclami que 'l govern la tinga en compte en la celebració dels tractats. Es una industria important que proporciona 'l pá á numerosas familias, y es digna com la que més, de tota protecció, Pero que ab motiu del tractat ab Alemania se trobi ben fet que las demés industrias sofreixin lo que no pot dirse, salvantse sols la tapera, ja no ho trobo ni tan natural, ni tan just.

Los tapers podían dir:—Molt contents estém de lo que 's fa per nosaltres; pero en cambi, lamentém la falta de consideració que 's té á moltras altras industrias.

De aquesta manera s'establirian fermas corrents de solidaritat entre tots los elements que treballan, contra 'ls disbarats inaudits de certs governants, que s'entretenen á sembrar antagonismes entre 'llos, obrint lo mercat nacional als productos estrangers.

La táctica de dividir pera vencer més fácilmente, es la que han empleat sempre en aquesta classe de assumptos.

Demá, si molt convé, 'ls mateixos que avuy se prestan á secundar las tentativas dels lliure-cambistas, sols pel compte que 'ls hi té, serán sacrificats per ells, sense consideració, en pago dels serveys que avuy 'ls prestan.

No ho olvidin los elements que avuy demanan l'aprobació del tractat de comers ab Alemania, y pensin que fins estant units tots los industrials, hi haurá prou feyna pera arrollar als enemichs sistemátichs de la producció nacional.

La semana próxima publicarem número extraordinari de vuit planas, ab dibuixos y treballs variadissims y de gran actualitat. Resservém en dit número una sorpresa pels nostres habituals lectores.

Confessa 'l *Times*, periódich de Londres, que 'ls inglessos tenen un gran interés en apoderarse de tota la costa espanyola que banya la badia de Algeciras.

Aixís, tal com sona: 'ls fa goig y projectan apoderarse'n sense cap escrúpul.

¡Corre cada rata en aquests amagatalls de la diplomacia!...

Y no es lo pitjor que digan lo que diuhen, sino que fins coneixent l'intenció del lladre y estant avisats, encare serém capassos de deixarnos pendre 'l rellotje.

D. Emilio treballa desesperadament porque 's dongui una cartera de ministre al Sr. Abarzuza.

Y ja veuran com á pesar de tot no li donan. Per dos motius.

Primer: porque lo que sobra entre 'ls fusionistas son pretendents al càrrech de ministros.

Y segon: per alló que diuhen aquells versos:

«El traidor no es menester siendo la traición pasada.»

CARTA DE FORA.—M' escriuhen de Tremp: «Lo nostre rector, com qu'es molt amich dels quartos, y no li ha tocat la rifa de Madrid, n'ha fet una de particular, rifant al *Niño Jesús*, á deu cèntims bitlet, y encarregant ab molta instancia als seus feligresos que no 's descuidin de anar á pendre bitlets, que no se li acabaran per més que se 'n vajan á buscar. Figúrense si tindrán ganas de fer quartos, quan fins s'atreveix á rifar y á vendre la imatge del seu diví mestre.»

CARTA DEL RIFF

Melilla 28 Desembre.

ESTIMAT Director: Imitant á aquell que deya:— «T' escrich aquesta carta porque no sé qué fer... y hi poso punt final porque no sé qué dir.» dech declararli que si avuy li escrich es ab l'únic y exclusiu propósit de que no 's cregui que soch mort.

Aquí no passa res. Es á dir... com á passar, ja passa; sino que va tot tan d'amatag y 's porta 'l tinglado ab tanta circunspecció, que no hi ha manera d'ensumar la més petita cosa, per fi que un tingui 'l nas.

Sembla que s'está representant un drama d'aquells bunyols en que tot se 'n va en cartas y emisaris.

Plechs de Muley-Araaf á 'n Martinez Campos; plechs de 'n Martinez Campos á Muley-Araaf; plechs del general á Mohamet-Torres; plechs de Mohamet-Torres al general; cartas de Melilla á Tanger; cartas de Tanger á Melilla; cartas d'allá, cartas d'aquí, cartas per amunt, cartas per avall...

¡Després dirán que la industria no prospera!... Si 'l paper que aquí 's gasta es espanyol, ja li asseguro jo que aquest any los fabricants de paper de cartas haurán guanyat la primera pesseta...

Don Arseni está completament adolorit; no de la cama, sino de la mà: de tant escriure. Lo vapor que ahir va arribar de Málaga, va portar per ell sol quatre cargas de tinta y un mundo ple de plomas d'acer.

Tot aixó que 's fa corre per Espanya ade que las obras del fort de Sidi-Guaraiax adelantan ab tant salero, es pura brometa.

No diré jo que durin tant com las de la fatxada de la Seu de Barcelona; pero al pas ab que 's portan, tingui la seguretad de que hi ha obras per una pila de mesos. Sobre tot, si plou ab massa frecuencia. Perque, ja deu sapiguerho; l'altre dia va haverhi aquí un xubasco una mica fort, y las obras comensadas se 'n va anar á passeig en un tancar y obrir d'ulls. Si en cada ruixat que caygui passa lo mateix y l'endemá de cada pluja s'ha de tornar á ferlo que l'aygua ha derribat ¡calculi si pot ser llarga y entretinguda la construcció d'aquesta ditxosa fortalesa!...

Per lo demés, los moros se portan com uns homes. Durant aquestas festas, per donar una mostra d'afecte á don Arseni, li han regalat un caball. Lo general no 'l volia de cap manera; pero 'ls moros insistiren, plantantli com qui diu lo cabal pels bigotis.

—Prénlo, cristiá—li deyan ab aquella familiaritat qu'es l'encant d'aquestas terras:—prénlo, qu'es una bestia molt maca.

—Ja ho veig—responia 'l general:—pero no sé qué'm fa aixó d'acceptar obsequis vostres.

—¡Prénlo, home, prénlo!

—Bueno—digue al fi don Arseni:—me 'l quedo, abla condició de que, si renyim, descambiarem.—

Y aixís han quedat.
Jo, prescindint de certes consideracions, trobo que l' general ha fet bé d' acceptar lo regalo. ¡Qué diable! Ja que aixó no pot anar ni ab rodas, al menos don Arseni que vaji a caball...

Del Sultán no n' hi ha cap noticia precisa.
Tan aviat diuhen qu' encare es Taflet, com que ja es a Marruecos, com que fins d' aquí uns quants dias no hi serà... Alló de la qüestió del búlgaro: *¿Ahont es lo Sultán?*... Es un entreteniment com qualsevol altre.

Lo bonich seria que mentres lo busquem per aquí, resultés que ha anat a Madrit per enterarse personalment del estat del peu de 'n Sagasta y estirar la barba de 'n Moret.

En lo que 'l Sultán se mostra rumbós, es en enviar. No 's figurin diners, ni cosas de valor, que aixé Muley-Hassan no acostuma ferho: los seus envios son d' un altre género.

Primerament va enviarnos son germá Araaf.
Ara sembla que envia un altre germá, borni per anyadidura, que no se cóm se diu.

Próximament ens enviará un dels seus fills predilectes...
Y aixís, de mica en mica, potsé 'ns anirá enviand tota la familia.

Avuy Melilla sembla com si celebrés la festa major. Y 's comprén. Es lo dia dels *Ignocents*, lo sant dels trenta mil espanyols, que han vingut aquí ab la ilusió de que venian a ferhi alguna cosa...

Salut y prosperitat. Li desitja un bon acabament d' any y un comensament no menos felis, son amich y servidor.

TÁSTICH-FAN.

FI D' ANY

UNA SOLTERONA

Buscant marit ab delit lo primer d' any va trobarne, y l' últim vé a saludarme sense haver pescat marit. Pero jo no 'm deixo abatre y tiro avant com si res...
¿No hi fet re al noranta tres?
Probém lo noranta quatre.

UN FUSIONISTA

Dotze mesos de tiberi, dotze mesos que gosém, dotze mesos que menjém lo ranxo del ministeri. Diuhen qu' hem perdut lo seny y que aixó se 'ns va acabant...
¡Ja ho veurém!... Aném tirant: qui dias passa anys empeny.

UN CONSERVADOR

Quan ens varen dar de baixa, deyam:—Prompte hi tornarem!—
Y ja fa que deuném dotze messos... y la faixa. Si aquesta tongada trista dura massa, la vritat potsé 'm vegi precisat á aná á fer de fusionista.

UN TRABALLADOR

Faig balans, y en bona fé que ningú hi trobará un pero: pèl Janer tenia zero, pèl Desembre no tinch ré. Ara ab una esgarrapada suman, restan y parteixen, y... a veure á quant ascendeixen las ganancias de l' anyada.

UN FUMADOR

Primé 'ns van dar no se qué que de tabaco era sombra; més tart bossinets d' escombria, mesclats ab banyas de bé, Avuy ja 'ns van endossant encenalls y pèl muixi...
Si aném *progressant* així ¿que fumarem l' any entrant?

UN BOTIGUER

Hi treballat, hi suat, hi enrahonat, hi venut, devegadas hi perdut, devegadas no hi cobrat. Ara, la contribució, cédula, gas, lo lloguer...
¡Quédat sense cap diner, y apa, torna al mostrador

UN REPUBLICÁ

Prou ho deyam que l' unió era una cosa tan sabia, prou va gastarsen de labia per sa consolidació. L' any acaba de passá y veyém ab desconsol que l' unió que tothom vol, per ara ningú la fa.

UN MILITAR

—¡Preparen!—primer m' han dit. ¡apunten!—m han cridat luego; pero 'l ditxós crit de ¡Fuego! encare no l' he sentit.
¡Tres mesos passats alerta ab l' arma ja al punt de dalt,

per vení a quedá al final ab un pam de boca obertal...

UN ESPANYOL

Mal vam inaugurar l' any y molt pitjor l' acabém; cada dia que passém es un dol ó un desengany...
Mes, tal com va la funció, ¿no podriam ja firmá ab que l' any que ara vindrá no fos deu mil cops pitjor?

C. GUMÁ.

DESCUBRIMENTS IMPORTANTS

OTA la premsa local s' ocupa aquests dias de la qüestió anarquista suposant qu' está molt adelantat lo descubrimient dels monstruosos atentats comesos en la Gran-via y en lo Gran Teatro del Liceo.

Se diu qu' existeixen dels mateixos alguns autors confessos y convictes que 's troban en poder de las autoritats, y tals detalls se donan sobre l' particular, que no hem vacilat un moment en acullirlos en las nostras columnas, á fi de satisfacer l' ansiós interés dels nostres lectors.

Un dels presos anomenat Codina, Joseph segons uns, Bartoméu segons altres, fill de Bellmunt y de no molt bons antecedents, se suposa qu' está complicat en los dos fets citats. Codina té 26 anys, es manýa d' ofici, y l' dia 8 de octubre desaparegué de Barcelona, refugiándose a Fransa. Allá sigué detingut; pero 'l deixaren anar als pochos dias per haver dit qu' era reservista y desertor. Mes tart torná aquí y sigué detingut en lo carrer de la Lealtat, haventli fet una parada l' inspector Tressols y 'ls agents Alsó y Dolcet, que al efecte s' havian disfressat. Anava armat ab un ganivet; pero no li donaren temps per defensarse. Se diu qu' está confes y convicte de haver fabricat las bombas que tants estragos produhiren.

Un altre pres, Mariano Cerezuelo, natural de Barbastro, sabater de ofici, de 32 anys d' edat, d' estatura baixa, coll curt, espatllut y mal conformat, sigué capturat a Huesca. Poch afortunat en los seus negocis y de una conducta no molt exemplar, segons diuhen, havia anat a Barbastro al objecte de reconciliar-se ab los seus pares, sense poderho conseguir. Era tan exaltat en sas ideas que 'ls seus companys lo coneixian ab lo sobrenom de *Ravachol*. Un periódich fá notar la circumstancia de tenir dos germans professos en una de las ordres religioses que gosan de majors prestigis. Se creu qu' está molt compromés en los fets que 's perseguixen.

Joseph Bernart, tipógrafo, es altre dels presos, que sigué capturat en un petit establiment del carrer de Arolas pels Srs. Vega, Tressols y Alsó. Se sab d' ell, per manifestació de un seu parent, que possehia 'l modello de fusta ab que van ser foscas las bombas Orsini. Conduhit en presencia del governador sembla que féu revelacions molt importants. Al ser transportat á la presó estava molt animós, havent calificat de gallinas á alguns dels seus companys de cautiveri que 's trobavan sumament amilanats y decayguts.

De l' italiá Saldani, detingut en lo mateix teatro del Liceo, l' dia de l' explosió de la bomba, 's diu també que no ha pogut explicar satisfactoriament la seva presencia allí, ni la circumstancia de haver intentat per dos vegadas distintas penetrar en l' escenari.

Finalment s' atribueix extraordinaria importancia á l' arribada á Barcelona del extranger Rinaldi, Massó ó Ruggiero que per tots tres noms s' ha donat á conèixer, si bé asseguera ara dirse 'l darrer. Detingut á Perpinyá per la policia francesa, y una vegada ultimát l' expedient d' extradició va ser conduhit á Girona, y desde allí á Barcelona, per tránsits de justicia y á peu fins á Mataró. L' arcaide de aquesta última ciutat proporcioná una tartana á la forsa que 'l custodiava. Aquest individu havia residit algun temps en la nostra ciutat, portant una vida misteriosa y aventurera. Es lo tipo del anarquista internacional. Quan arribá á Barcelona estava molt abatut, tal vegada per efecte del cansanci del viatge.

Ab la captura de aquests individus y ab la de alguns altres que han tingut ab ells relaciones mes ó menos estretas y seguidas, hi ha tela tallada suficient per anar completant tots los detalls de dos fets conexos, igualment horribles, y en qual perfecte y cabal descubrimient hi están interesats tots los vehins honrats de Barcelona.

No volem entorpir l' acció dels tribunals repetint tot lo que 's diu. Bastará consignar que las autoritats, encarregadas de posar en clar aquest assumpto, en aquests últims dias han adelantat molt cami.

La senmana passada un piquet de la Guardia-civil manada pel tinent Sr. Portas, seguint las indicacions del governador de la Provincia, descubri una cova en una de las vehinas montanyas. Removent una penya 's trobá una llarga galeria, al terme de la qual per medi de un forat estret se penetrava en una gruta bastant espayosa.

Allá hi havia un verdader laboratori: 40 bombas de ferro colat, en forma de pera, iguals á la qu' estallá l' any passat en la Plassa Real, molts metras, dos garrafas plenas de un líquit inflamable, distintos pots de cristall contentint diversas sustancias quimicas, motllos per fondre bombas, caixas de dinamita en pols, deu xamaneyas de fusell, alguns embuts de cristall, un cantí y altres objectes.

En un' altra cova inmediata, encare que mes xica, hi havia un prestatje de fusta ab un gran número de

obras de Quimica y una bona cantitat de fórmulas ó receptas pera l' elaboració d' explosius.

Aquest descubrimient, encare que dada la forma de las bombas, se creu que res te que veure ab los atentats de la Gran-via y del Liceo, ha sigut molt comentat y se li atribueix gran importancia.

J.

o hi ha cambi de govern possible.

En Cánovas vá enviar un emisari á n' en Silvela, y aquest vá donar á entendre que no tenia cap pressa en pujar al candelero.

Ab tal motiu los conservadors se fan lo desmenjat.

Y aixó que no poden dir com la guineu de la fábula que sigan verts los rahims de la parra. Madurs ho están, y tan madurs, que casi cauhen. Lo qu' es que no 's poden menjar, per estar cuberts de *mildew* y podridura.

L' héroe de Sagunto l' altre dia vá demanar al govern que li enviés á tota pressa sis milions de pessetas, en monedas de plata y bitllets de cinh duros.

Y 'l govern li vá enviar á tota pressa aquesta suma.

Lo general podia dir:—Sápigay entenga tothom que 'ls héroes com jo, portan sempre la victoria á la butxaca.

Diu *El Liberal* que 'l govern vol la pau á tota costa, ab satisfaccions ó sense ellas.

¿Vol la pau á tota costa?

Donchs trassemli l' epitafi: E. P. D.

Podrán los moros no donarli *satisfaccions*.

Pero, en cambi, difícilment podrá lliurar-se dels *disgustos* que li donará 'l país!

¿Quina manera de crusarse influencias de diputats y de cacichs, á fi de nombrar á determinadas personas arcaides de Real ordre!...

¿De Real ordre!

¿Quánta rahó tenia un munyidor d' eleccions, quan exclamava:

—Aquí al poble no hi ha mes *rey* que jo!

Y per donar gust á aquests elements que son los autors de la miseria y la vergonya dels pobles, se priva á un gran número de corporacions municipals del dret d' elegir directament als arcaides encarregats de presidirlas.

¿Quin escándoll!

Alguns socios del cassino dels sarauhistas de la Rambla de Canaletas, entre 'ls quals s' hi contan sis regidors, han constituhit una nova societat que portará 'l títol de *Centro Republicano Conservador*.

No dirá ningú que 'ls sis regidors que aixís procedeixen no siguin agrahits.

Lo títol de *conservadors* es possible que l' hajan adoptat per donar gust á n' en Planas y Casals, que després de tot sigué qui vá ficarlos á la Casa Gran.

Un dels contats articles d' exportació que surten beneficiats del tractat ab Alemania, son las esclofollas de magrana.

Se comprén qu' en Moret s' empenyi tant en que las esclofollas de magrana surtin d' Espanya.

Lo que dirá ell:—Quantas menos ne quedin, menos me 'n tirarán pel cap.

Ara resulta que Muley Araaf no 's diu Araaf, sino Jarafa.

Ab una mica més se dirá Jirafa.

¿Quants comentaris divertits no 'm venen ab tal motiu á las puntas de la ploma!...

Pero no 'm atreveixo á ferlos. Com á moro qu' es gosa de l' alta protecció dels *riffenyos* que 'ns desgobnan.

No fos cas que volentme riure jo de Muley Jarafa, Muley Jarafa acabés rihentse de mí.

L' héroe de Sagunto diu que 's mostra molt afigit, al veure que no té enemichs á qui combatre.

¿Y donchs, els que, van pendre per primo, enviand-lo á l' Africa á fer un paper tan desairat, vol dir que aquests no son enemichs seus?

A Melilla continúa efectuantse la distribució dels fusells Maussers.

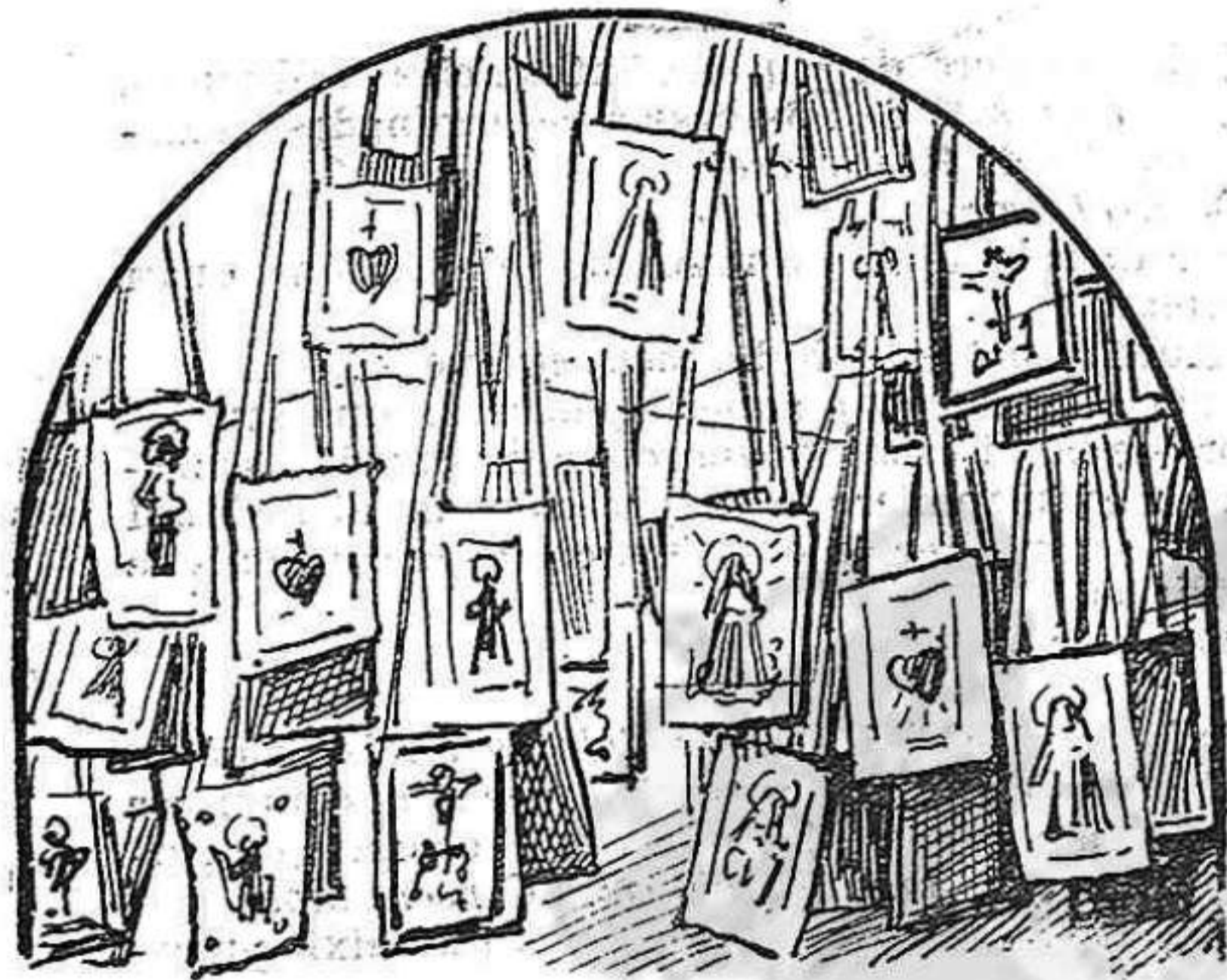
Quan un considera que no han de servir per res, no pot menos de preguntarse:

¿No hauria valgut més distribuhir entre las tropas expedicionarias escopetas de canya?

QUADROS FUSIONISTAS

La politica del govern.

Las únicas recompensas que s' han enviat a Melilla per premiar la santa paciencia de las tropas.

Fi d' any
¡Quina vergonya!

Diu un periòdich...
Muley Araaf fa dias que no ha pogut celebrar cap entrevista ab en Martinez Campos, a conseqüencia d' estar malalt de reuma.
¡Malas enguanyadas fregas!
Lo diumenje últim, vigilia de Nadal, va celebrarse a Melilla una nova missa de campanya, ab assistencia de totas las forsas allí concentradas.
Aquesta afició a las ceremonias religiosas donan lloch a demanar que s' estableixi un bisbat a Melilla, y que s' otorgui la mitra al general Martinez Campos.
Se l' ha ben guanyada.

Assegura El Eco Militar, que desde fa molts dias se troba en poder del ministre de la Guerra una proposta de recompensas verdaderament monumental.
Entench qu' es molt just que s' otorguin moltas gracias a conseqüencia de la campanya de Melilla, per que ben mirat més valor se necessita per no fer res, que per lluytar.
Per tercera vegada s' ha tret a concurs l' arrendament de las salinas de Torrevella, y per tercera vegada el concurs ha quedat sense postor.
Com que s' tracta de salinas, si s' mira, es molt natural, que cap postor se presenti y l' govern fassa salat.

La escena a Torquemada (Palencia). Dos jesuitas, emprenen una tanda de predicas esgarrifosas. Per últim, un d' ells anuncia desde la trona, que deixarà en suspens lo sermó, a fi de donar lloch a que s' presenti un predicador del altre mon.
Dir aixó, y sortir de la sagristia tota la comunitat ab blandons y una comitiva de deu ó dotze missaires, y per fi una fantasia de uns dos metres d' alsada blandint una dalla y rodejada de tres ó quatre calaveras, va ser obra de un instant.
Ara vostés mateixos calculin lo que poden guanyar la pietat y 'ls sentiments religiosos ab aqueixas burdas moixigangas, que lluny d' esglayar a ningú, com se proposan sos autors, no fan més que provocar la broma y la gatzara.

Aixó m' recorda el quiento de un predicador, que per estemordir als seus oyents, cridava ab veu estentórea:
—¡Que caygui foch del cell!...
Y en efecte: desde 'ls forats que hi ha las voltas de totas las iglesias pera sostenir las llantias, queya una verdadera pluja de foch.
Y mentres l' auditori estava aterrat, lo predicador cridava més desaforadament que may:—¡Que caygui foch del cell!...
Y tant y tant va repetir lo mateix, que al últim se va sentir desde dalt la veu del sagristá, dihent:
—¡Mossén Bartoméu: se 'ns ha acabat l' estopa!

Muley Araaf está millor del reuma, pero diu que ara té mal a la vista y demana unas ulleras fumadas. Jo vaig sospitant que 'ls moros ens toman el pelo ja fa molt temps, que aquests rifenysos se 'ns rifan per tots quatre costats; ara vol ulleras fumadas y es molt possible que demà demani un servici: á no ser que en tal cas fassi servir per l' objecte algun casco de general...

Epigramas

Tan embustero es l' Amat que un dia mentre esmorjava un cas molt estrany contava y li van dir:—¡Ja es vritat?
Y ell ab molt gran picardia, fingint un ressentiment, va contestar al moment:
—Si fos vritat, no ho diria.

Preguntavan al Ambrós pel doctor Os, advocat, y ell digué.—Es fill de un tal-Os que havia estat diputat.

Sapiga, Sr. Cateura, que a n'al seu cuanyat Lluís fa molt temps que no l' puch veure —Ja ho crech: ¡comqu' es a París!

Canitar pel carrer fa ximple...
Si son ximplest...
Com son ximplest...
Veit que cantan pel carrer?

En una aristocrática casa del Ensanche cridan a un paleta perá que fassa variass reparacions en l' enrejolat.
La mestressa que no s' fia de ningú, diu a la seva criada:
—Mira, noya, agafa la panera dels cuberts de plata y tancala dintre del armari.
Lo paleta ho sent, y trayentse l' rebotje y la cadena, diu al manobra:
—Tú, corra, portam aixó a casa, que per lo vist la casa aquesta no es prou segura.

A un metje que tenia ja prop de vuitanta anys y disfrutava una salut de ferro, varen preguntarli un dia com se las arreglava per estar sempre tan bó.
—Molt senzill—va respondre.—Jo visch dels méns remeys; pero no n' prech may.

En un restaurant:
—Vosté dispensi—diu un qu' está esmorçant a un senyor que ocupa una taula immediata—vol fer l' obsequi de deixarme l' salé?
—¡Y ara? Se figura vosté que jo soch el mosso?
—¡Noy!—crida l' primer sens inmutarse.
—¡Qué se li ofereix?—pregunta l' mosso.
—No res... Unicament volia dirte que m' dispense-ssis, per haverte confós ab aqueix senyor.

Alguns joves entonats que se las pegavan de aristócratas, estavan ponderant la antiguetat dels seus blasons.
—Jo descendeixo dels Piegamans—deya un d' ells—una familia molt aristocrática del antich comtat de Barcelona.
—Jo dels Machucas—deya un altre—que tant van distingirse en l' época de la reconquista.
—Jo dels Céntellas—afegia un tercer.
—Donchs jo—exclamá l' fill de un fabricant—cada dia descendeixo de Sant Martí de Provencals ab lo tranvia de foch.

Diálech entre un Tenorio de ofici y una jamona rica:
Ella:—T' estimo més que a la méva vida, y tu ¿com m' estimas?
Ella:—Com l' ángel del méu amor, ab bojeria: en fi... soch téva exclussivament.
Ella: (Pegantli llambregada als dit):—¡Ab anells y tot!

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans V. Roig y V. Antón de las Fabas, Quimet B. M., Pere Sesquilla, Rey Xich, J. Durán, Pau Verdolaga, J. Colomé, N. B. P., Un Salabruch y N. Frauch.—Lo qu' enviam aquesta semana no fa per casa.
Ciudadans F. Corbella Vilar, Tomás Pin, Emili Revoltós, R. de la Xiringuilla, Weber, Caballero Andante, Pau dels Timbals y S. Saladrigas.—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.
Ciudadá J. Aragónés: La poesia de vostre, sobre no dir res de nou, conté no poch defectes.—J. Ull Pur: La carta tal com vé no pot insertarse: unicament se poden apropiar algunas ideass que conté.—P. P. T.: No ha estat tan felis com la semana anterior: moltas de las rimas son ripoosas, y fins hi ha un vers, lo décim, qu' está mal accentuat.—S. Bonavía: No 'ns agrta prou, y fins creyem que las personas aludidas se podrian ofendre, si possessim en lletas de motllo l' desitj que vosté té.—J. F. B.: No hi trobem a punta.—F. Abell y Cor: La poesia de vosté té moltas caygadas.—Noy de Saus: No podem aproffitar més que l' geroglífich.—P. A. C.: Tal com sona: Los seus amichs l' han aconsellat malament, al indicarli que 'ns envies la poesia.—Cantor de Catalunya: Aproffitariem algún cantar.

ALMANACH DE

LA CAMPANA DE GRACIA
pera l' any 1894
Preu 2 rals

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.
A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—BARCELONA

MINISTERIO
DE CULTURA

